

1882-02-13

βÿ • 0 Ä · Â μ À ± Á Ç - ± Â › μ ¼ · Ñ Ñ ¿ Í, 1 0
βÿ ! μ ² Á . 8 2

βÿ • Á μ Å ½ · Ä ¹ 0 ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7699>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεννα

Πεμεσού

Παφός

Γ. Δημητριάδης

Επιτομή

1985

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λέμεσσοῦ, 10]22
Φεβρουαρίου 82.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Ἐπισταμένως ἢ τὸν πολὺ ἀργὰ ληφθέν
τα μοὶ 60 ἀριθ. τῆς "Ἀληθείας", διεξιελ
θῶν, εἶδον σὺν ἄλλοις νὰ γίνηται ἢ πάλι
λόγος περὶ τοῦ ἐκ Πάφου τῆ τῆς Κύ
πρου Κήρυκι ἐπιστέλλοντος κ. Γ. Δημη
τριάδου. — Ἐἶναι τῆ ἀληθεία ἀνάξιον τοῦ
κόπου νὰ δαπανᾷ τις, ἔσω ἢ σιγμῶς μό
νον διὰ τοὺς τοιοῦτους, ἵνα μὴ ὅμως σί
ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς "Ἀληθείας" ἢ ἢ
τῶν Κήρυκος αὐτοῦ, ἀγνοῦντες τὸ περὶ
οὗ ὁ λόγος πρόσωπον, ἀπὸ κίονωπα ἐκλά
θωσιν αὐτὸ ὡς τέτιγα ἢ ἄλλο τι ἀνώτε
ρον ἐπιτομῆς ἢ ἕως, παρακαλῶ, ἵνα χάριν
τῆς ἀληθείας, ἐνημερώσητε περὶ αὐτοῦ
τὰ ἐξῆς.

Καλῶς γνωρίζω τὸν κ. Γ. Δημητριά
δην· εἶναι ἀμαθῆς, οὐ μόνον δύο λέξεις δὲν
δύναται κανονικῶς νὰ συνηρμολογήσῃ, οὐ
μόνον τὸ ἴδιον ὀνομαπεπώνυμον δὲν δύνα
ται ἀπταιστικῶς νὰ γράψῃ, ἀλλ' οὐδὲ καθά
ρως τετυπωμένης λέξεως ἀλατῶστικῶς ν' ἀ
ναγνώσῃ· εἶναι ὅμως εἰς ἄκρον δοκησίσο
φος, ἰδιότροπος, οἰηματίας ἢ ἰδιοτελής·
οὐδόλως δειλιᾷ οὐδὲ διατάζει, ἵνα ἐπὶ τοῦ
ἀποστίου βωμοῦ τῆς ἰδιοτελείας θυσιάσῃ οὐ
μόνον γενικὰ ἐξῆς τῆς Πατρίδος συμφέ
ροντα ἀλλὰ ἢ ἴδια ἰδικὰ ἢ ὀρησκευτικά
αἰτθῆματα· ἐπίδοσ' ἢ τῶν τελευταίων· τοῦ
των ἀπύδειξις.

"Ότε ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Ἀμοχύστου
 διεπράχθη ἡ ἀνοξία τοῦ Ἀγγλικοῦ ὀόμα
 τος ἐκείνη ἀτίμωσις τῶν δύο Ἱερέων. ἦτις
 ἰσοσούτον συνεκύκησε καὶ συνετάραξεν ἅπασαν
 τὴν Κύπρον, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος τοῦ Κυ
 πρίου λαοῦ διεμαρτυρήθη, θεωρήσας τὴν
 τῶν Ἱερέων ἀτίμωσιν ὡς ἐθνικὴν καὶ θρησ
 κευτικὴν ἕξορην, μόνος ὁ ἀξιοτίμος [;] Γ.
 Δημητριάδης, ὡς ἐκ καθάρως πηγῆς ηὐόσ
 θη; ἀπαξῶς καὶ ἀταράχως ἔλεγεν, " ἐγώ
 τὸ συμφέρον μου παρατηρῶ καὶ μοῦ εἶναι
 ἀδιάφορον καὶ ἐκψύσω τὰ γένη δυὸ παπέ
 δων." Τούτων οὖν ἔτι οὐκ ἐχούτων, οὐδό
 λως πρέπει ν' ἀπορῶμεν πῶς ὁ εὐλαίσθη
 τος [sic] Δημητριάδης θέλει ν' ἀντεπαξέλ
 ῃ κατὰ τῶν παγκυπρίων οὕτως εἰπευφόρου
 νημάτων, ἀρκεῖ μόνον ὅτι ἔχει οὗτος ἴδιον
 ὑλικὸν τι συμφέρον ἐνεκα τοῦτου πληρέστα
 τι ὅμως δικαιοῦμεθα ἀποροῦντες τὰ ἐρωτῶ
 μεν, πῶς οὕτως εἶδε γράμματα μὴ-μυμα
 θηκῶς; οὐχ οὕτως ἐστὶ τὸ ἀμαθὲς Γραγκοῦ
 δει; (οὕτω κοινῶς ονομάζεται) πῶς ἀκούο
 μεν αὐτῶν γράφονταν, καὶ ξένη διαλέκτω;
 δὲν θὰ ἦναι νῆ τὸν κύμα ἐσφαλμένη καὶ ἐπερ
 χομένη ἡμῶν ἰδέα, ὅτι δηλονότι συντηρητι
 κός τις Ἀγγλος συντάττων τὰς τῆς Κή
 ρυκι ἐπιτελλομένας διατριβὰς, ἐπιπέλλει
 ταύτας ἐπ' ὀνόματι τοῦ γεννάδα τούτου,
 ὅτις τὸν τοῦ δημοσιογράφου τίτλον ἐπιζῆ
 τῶν, αἰκιοποιεῖται αὐτάς. Καὶ ταῦτα διὰ
 τοὺς ἀγροῦντας τοῦ ἐνλαχάνους τούτου
 κάρκορον.

Φιλαλήθης τις.